

عنوان مقاله:

الزامات تقنین بر پایه فقه

محل انتشار:

فصلنامه دین و قانون، دوره 1، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسنده:

ناصر قربانیا

خلاصه مقاله:

مطابق قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، تمامی قوانینی که انحاء روابط را سازمان می دهد، باید مطابق موازین اسلامی باشد یا با آن مغایر نباشد. هم مقنن محترم و هم نهاد پراهمیت ناظر در سه دهه اخیر، موازین اسلامی را به فقه امامیه تفسیر کرده و در نتیجه قانون گذاری بر پایه فقه صورت گرفته و گاه قانون شکل اقتباس یا ترجمه محض پاره ای از متون فقهی را به خود گرفته است. اهمیت فقه در امر تقنین غیرقابل انکار است؛ اما مسئله این است که قانون گذاری الزامات و اقتضائاتی دارد. چگونه می توان با تحفظ بر آموزه های فقهی و ارزش های شناخته شده در آن، قانونی وضع نمود که حیات و پویایی نظام حقوقی حفظ گردد؟ آیا اساسا می توان حقوق موضوعه را با فقه سامان داد و در عین حال دارای قوانین منطبق با زمان بود و پاسخگوی نیازهای متحول جامعه امروزی نیز بود؟ اقتضائات و الزامات قانون گذاری مطابق با موازین فقهی چیست؟ آیا می توان برای حل پاره ای از معضلات با تکیه بر دیدگاه های شاذ و نادر فقهی به قانون گذاری مبادرت ورزید؟ نقش اخلاق درونی قانون و رعایت ضوابط درونی قانون در قانون گذاری تا چه میزان می تواند به آفرینش قانون مناسب و مطلوب کمک کند؟ در این مقاله خواهیم کوشید به پرسش هایی از این دست پاسخ دهیم.

کلمات کلیدی:

قانون گذاری، فقه، اخلاق درونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1838486>

